

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a. s.**, se sídlem Soběšická 820/156, Brno, zastoupen Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: VODOVODY A KANALIZACE Loucko s. r. o., se sídlem 1. Máje 753, Luka nad Jihlavou, zastoupena Mgr. Petrem Šmídem, advokátem se sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2020, č. j. 31 A 84/2019 - 105,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepříznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 5. 4. 2019, č. j. 8174/2019-MZE-15111, žalovaný zamítl pro nepřípustnost odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. 12. 2018, č. j. KUJI 92753/2018, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení vydáno povolení k provozování nově vybudovaného vodovodu „Rozvodná vodovodní síť - dl. 289,35m“ a kanalizace nazvané „Splášková kanalizace - dl. 250,15 m“ v Lukách nad Jihlavou (dále též „vodohospodářský majetek“).

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), který rozsudkem ze dne 29. 7. 2020, č. j. 31 A 84/2019 - 105, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dle krajského soudu žalovaný neposoudil správně otázku účastenství žalobce ve správním řízení o vydání povolení k provozování předmětného vodohospodářského majetku. Krajský soud tedy napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení vydáno povolení k provozování vymezené části vodovodu a kanalizace v Lukách nad Jihlavou.

[3] Osoba zúčastněná na řízení (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu dne 10. 9. 2020 kasační stížnost a současně navrhla, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnila tím, že v důsledku rozsudku krajského soudu nemá předmětný vodohospodářský majetek pravomocně určeného provozovatele. Tímto stavem je ohrožena dodávka pitné vody a odvádění a čištění odpadních vod v připojených objektech - rodinných domech. Nastalá situace je v rozporu s veřejným zájmem na bezpečné dodávce pitné vody a plynulém odvádění odpadních vod. Přiznáním odkladného účinku napadenému rozsudku nemůže být způsobena žádná újma ani osobě zúčastněné na řízení ani žalobci, neboť ten nemá

k danému majetku žádná práva. Naopak nepřiznáním odkladného účinku hrozí nepoměrně větší újma občanům městyse Luka nad Jihlavou, kteří jsou napojeni na vodohospodářský majetek.

[4] Žalovaný ani žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

[5] Z výše uvedeného vyplývá, že má-li být zdejším soudem přiznán kasační stížnosti odkladný účinek, je třeba, aby vedle podmínky formální, tj. samotného uplatnění návrhu na jeho přiznání, byly současně splněny též tři předpoklady materiální: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti existencí vážné újmy v podobě ohrožení dodávek pitné vody a odvádění a čištění odpadních vod hrozící občanům městyse Luka nad Jihlavou, kteří obývají rodinné domy napojené na vodohospodářský majetek, o jehož provozovateli není v důsledku zrušení rozhodnutí žalovaného pravomocně rozhodnuto.

[7] Z rozhodnutí správních orgánů vyplývá, že v nyní posuzované věci je předmětem sporu vydání povolení k provozování vodohospodářského majetku, jehož vlastníkem je městys Luka nad Jihlavou. Dne 2. 12. 2016 uzavřel městys se stěžovatelkou smlouvu o provozování a nájmu vodohospodářského majetku č. 1/2016, v níž se stěžovatelka zavázala provozovat vymezený vodohospodářský majetek městyse Luka nad Jihlavou pro veřejnou potřebu. Dodatkem č. 2 ze dne 17. 1. 2018 byl závazek stěžovatelky rozšířen o provozování vodohospodářského majetku, jenž je předmětem správního řízení v posuzované věci. Dne 23. 2. 2018 podala stěžovatelka žádost o povolení k provozování tohoto vodohospodářského majetku, z níž vyplývá, že jej trvale využívá celkem 68 fyzických osob (obyvatel městyse).

[8] Přestože lze stěžovatelce s ohledem na obsah správního spisu přisvědčit, že předmětný vodohospodářský majetek zjevně slouží pro veřejnou potřebu a zajištění jeho plynulého provozu je skutečně ve veřejném zájmu (viz výše 3. podmínka), nemohl Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhovět. Stěžovatelka totiž vůbec nespécifikovala, v čem by měla spočívat újma, která vznikne výkonem rozsudku krajského soudu či jeho právními následky právě jí (viz výše 1. podmínka), tedy ani rozsah či intenzitu takové újmy (viz výše 2. podmínka). Z jejích tvrzení nelze seznat, jakým způsobem by výkon rozsudku krajského soudu či jeho právní následky zasáhl přímo do jejího postavení. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek pouze v souvislosti s nepoměrně větší újmou na straně navrhovatele (zde stěžovatelky). Stěžovatelka může sotva uspět se svým návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jestliže v něm neuvádí žádné důvody, pro které pro ni výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenají újmu (srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2008, č. j. 1 As 79/2008 - 105 či ze dne 23. 5. 2019, č. j. 7 As 151/2019 - 22).

[9] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny, neboť stěžovatelka neoznačila újmu, kterou pro ni znamená výkon napadeného rozsudku či jeho jiné právní následky. Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

pokračování

[10] Nutno dodat, že k zatímní úpravě poměrů účastníků řízení slouží v případě hrozící vážné újmy institut předběžného opatření. Soud je však tyto poměry oprávněn předběžným opatřením upravit pouze na návrh některého z účastníků řízení. V nyní posuzované věci o vydání předběžného opatření žádný z účastníků nepožádal.

[11] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76 či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014 - 59).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu